ఓం నమో భగవతే శ్రీ రమణాయ

రమణ భాస్కర

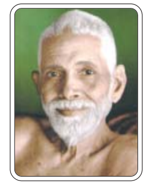

సంపుటి : 9 సంచిక : 18 పుష్పం : 37-38 05-6-2004

RAMANA BHASKARA
TELUGU SPIRITUAL FORTNIGHT MAGAZINE
PAGES : 16
VOL : 9 ISSUE : 18

EDITOR
P.S. RAMA RAJU

EDITING
P.H.V. SATYAVATHI
(HYMA)

SUBSCRIPTION
Yearly : **Rs. 150/-**
Each Copy : **Rs. 8/-**

ADDRESS
RAMANA BHASKARA
SRI RAMANAKSHETRAM
JINNURU - 534 265
W.G.Dt., A.P.

PUBLISHER
P.S. RAMARAJU
LAKSHMI
MODERN RICE MILL
ULLAMPARRU - PALAKOL
☎ 08814 - 224589, 224689

PRINTER
SHRIRAM GRAPHICS
BANK STREET - **PALAKOL**
☎ 08814 - 222438, 221260
94401-31188

భిన్నత్వం ఏకత్వంపై ఆరోపణయే

కేవలం ఉన్నదే బ్రహ్మము, బ్రహ్మము కన్న భిన్నముగా అనగా రెండవదిగా ఏదీ లేనే లేదు, అదియే సకల శాస్త్ర సాధనల గమ్యము, సారము. గురువు, ఆత్మ, నేను, చైతన్యము, ఈ విధంగా ఏ పేరుతో పిలిచినా ఆ ఏకైక సత్యాన్నే. ఏ బుద్ధితో ఏకత్వంలో భిన్నత్వాన్ని గ్రహిస్తున్నామో, అదే బుద్ధితో భిన్నత్వంలో ఏకత్వాన్ని అనగా కేవలం మహాచైతన్యమే భ్రాంతి వలన ఆరోపణ వలన అనేకంగా గోచరిస్తుందని మనము గ్రహించాలి. అనేకంగా కనబడేదంతా ఏకత్వంలో ఆరోపణ మాత్రమే. ఆకాశంలో నీలపు రంగును ఆరోపిస్తున్నాము, కాని వాస్తవంగా ఆకాశం నీలపు రంగుచేత అంటబడదు. మూలతలంపు ఉదయించాక దానికొచ్చే అనేక తలంపుల సముదాయమే జగత్తు. జగత్తు అనగా తలంపులే. మూలతలంపుకు ఆధారం చైతన్యమే, అదే 'నిజమైన నేను'. నేనెవరో? అనగా 'నిజమైన నేను'ను అనుభవంలోనికి తెచ్చుకొనే మహత్తర కార్యం నిమిత్తం మనము భూమి మీదకు వచ్చాము. ఆత్మజ్ఞానము అనగా సర్వత్ర తానే ఉండడాన్ని గుర్తించిన ఎరుక. అట్టి ఎరుక ఎవరో కాదు నా స్వరూపమైన సచ్చిదానందమే. అట్టి నా స్వరూపమైన శుద్ధ చైతన్యమే అనంతంగా, అద్భుతంగా, కేవలంగా భాసిస్తూ ఉంటుంది. అట్టి చైతన్యాన్ని స్వరూపంగా అనుభవంలోనికి తెచ్చుకోవడమే జీవిత గమ్యం.

చావలి సూర్యనారాయణమూర్తి, అమలాపురం

ఈ సంచికలో......

సద్గురు శ్రీ నాన్నగారి అనుగ్రహభాషణములు

02-03-04 లంకలకోడేరు 2
05-03-04 సీసలి 10

సద్గురు శ్రీ నాన్నగారి అనుగ్రహ భాషణములు, 2-3-04, లంకలకోడేరు.

ప్రియమైన ఆత్మబంధువుల్లారా,

నీవు జీవించు, 100 సంవత్సరాలు జీవించు కాని ఎలా జీవించాలంటే ఆత్మవిశ్వాసంతో జీవించు, ఆత్మబలంతో జీవించు, ఆత్మజ్ఞాన సముపార్జనలో జీవించు అని ఉపనిషత్‌లు చెప్పాయి. ఇప్పడు మనం మన ఇంద్రియాలు, మనస్సుకు పాలేరుతనం చేస్తున్నాము. ఇంతకంటే బాహ్యంగా ఏదైనా నౌకరీ చేసుకోవటం మంచిది. గాంధీగారికి ఆయన ఇంద్రియాలు మనస్సు చాకిరీ చేసినాయి కాని మనం వాటికి చాకిరీ చేస్తున్నాము. కర్త నీవు కాదు, కర్త ఈశ్వరుడు. నీ శరీరం ద్వారా ఏ పని అయితే జరగవలసిఉందో అది జరిగిపోతూ ఉంటుంది. అది నీకు ఇష్టంఉన్నా లేకపోయినా, నీ సంకల్పంతో సంబంధం లేకుండా నీ శరీరం ఈ భూమి మీదకు ఎందుకు వచ్చిందో ఆ పని జరిగిపోతూ ఉంటుంది. కాని నీవు ఒకటి నేర్చుకోవాలి. ఆపనికి నేను కర్తను అని అనుకోవద్దు. ఆపని అయిపోతుంది, దుఃఖం నశిస్తుంది అని భగవంతుడు గీతలో చెప్పాడు. ఉన్నది ఒక్కటే వస్తువు, దానికి భిన్నంగా నీవు ఏదైనా చూస్తూఉంటే, ఏదైనా ఆలోచిస్తూ ఉంటే ఈ జన్మలో కాకపోయినా రాబోయే జన్మలో అయినా అదే నీదుఃఖానికి కారణం అవుతూ ఉంటుంది, టెన్షన్‌కు కారణమవుతూ ఉంటుంది, ఇది బాగా అర్థంచేసుకోవాలి. భగవంతుడు అంతటా ఉన్నాడు, మనలో అంతర్యామిగా ఉన్నాడు. ఆయన సూక్ష్మరూపంలో ఉన్నాడు, సూక్ష్మరూపంలో ఉన్న వస్తువు స్థూలబుద్ధికి అందదు. భగవంతుడుని నమ్మినవాడికి ఆయన ఎరుకలోనికి వస్తాడు. వివేకం లేకుండా, వైరాగ్యం లేకుండా అంతర్యామిగా ఉన్న సూక్ష్మాతిసూక్ష్మమైన వస్తువు మనకు అనుభవంలోనికి రాదు. మనం ప్రయాణించే మార్గం మోక్షమార్గం అయిఉండాలి. మనం వెళ్ళేమార్గం మోక్షమార్గం అయితే ఒక జన్మో, రెండు జన్మలో ఆలస్యమైన మోక్షానికి వెడతాము. అసలు మనం ప్రయాణించే మార్గం మోక్షమార్గం కానప్పడు కోటిజన్మలు ఇలా ప్రయాణం చేసినా మోక్షాన్ని పొందలేము.

కొంతమందికి లోకం తప్పించి మరణానంతరజీవితం ఏమీలేదు అనుకొంటారు. నిరంతరం లోకంగొడవలలో ఉంటారు, మరణానంతరం వారికి చీకటిలోకాలు మిగులుతాయి, అది ప్రేయస్సు మార్గము. మనం శ్రేయస్సు కలిగే మార్గంలోనికి వెళ్ళాలి కాని మనకు శ్రేయస్సు కంటే ప్రేయస్సు అంటే ఎక్కువ ఇష్టం. కొంతమంది ధర్మబద్ధంగా జీవిస్తారు. ధర్మానికి విరుద్ధంగా నడుచుకోమని ఎవరైనా చెప్పినా వినరు. సింహాసనం తీసుకోమని భరతుడికి తల్లి కైకేయి ఎంతచెప్పినా ఆయన అంగీకరించలేదు. తల్లి మీద గౌరవం ఉన్నప్పటికి ధర్మవిరుద్ధంగా చెపుతోంది కాబట్టి తల్లి మాట వినలేదు, భరతుడు

ధర్మమార్గాన్ని విడిచిపెట్టలేదు, మోక్షమార్గాన్ని విడిచిపెట్టలేదు. తల్లి సలహాను బట్టి రాజ్యాన్ని అంగీకరించాడు అనుకోండి అది ప్రేయస్సుమార్గం. మనం ఎప్పుడూ మనకు శ్రేయస్సు కలిగించే మార్గంలోనికి వెళ్ళాలి, మోక్షమార్గంలోనికి వెళ్ళాలి. ఆమార్గంలో ఉన్నామా, లేదా అని ఏ క్షణానికి ఆక్షణం చూసుకొంటూ ఉండాలి. మనం భగవంతుడికి వేరుగాలేము, భగవంతుడిలోనే ఉన్నాము కాని దాని తాలుక అనుభవం లేకపోవటం వలన దుఃఖం వస్తోంది. మన అంతఃకరణంలో ఉన్న దోషాలను తొలగించుకోవటం కోసం, మనకు ఉన్న వేరుబుద్ధిని తొలగించుకోవటం కోసమే పూజ, జపం, ధ్యానం, విచారణ. మనం ఏదిగా ఉన్నామో దాని తాలుక ఎఱుక మనకు ఉన్నప్పుడు, ఆవస్తువు తాలుక ప్రత్యక్షఅనుభవం ఉన్నప్పుడు జపధ్యానములతో పనిలేదు. మనలోపల సత్యవస్తువు ఉంది కాని మన బుద్ధిలో ఉన్న దోషాలవలన ఆవస్తువు ఉందని మనకు తెలియటంలేదు. అసలు మనం సాధన అంటూ చేస్తూఉంటే అందులో సక్సెస్ అవ్వవచ్చు, అవ్వలేకపోవచ్చు అది వేరే విషయం. కాని భగవదనుభవం కోసం మనం చేసే ప్రయత్నం అంతా, సాధన అంతా కూడా వచ్చే జన్మలో మనకు కలిసివస్తుంది. జీవితం అన్నీ తలంపులే కాని తలంపులులేని సద్వస్తువు ఒకటి మన హృదయంలో ఉంది. గాఢనిద్రలో మనకు తలంపులు లేవు కాని అది ఉంది, దానికి దేనితోనూ తాదాప్యం లేదు. గాఢనిద్రలో మనం సుఖంగా, శాంతిగా, ఆనందంగా ఉన్నాము. గాఢనిద్రలో ఉన్న ఆనందానికి బాహ్యవస్తువుల సపోర్టు గాని, వ్యక్తుల సపోర్టుగాని ఏమీలేదు. ఇంద్రియాలకు సంబంధించిన విషయాలు గాని, గుణాలకు సంబంధించిన విషయాలు గాని, ప్రాపంచిక విషయాలు గాని వేటితోను సంబంధంలేకుండా గాఢనిద్రలో మనం స్వతంత్రంగా సుఖాన్ని అనుభవిస్తున్నాము. అది జాగ్రదవస్థలో కూడా ఉంది. ఈ శరీరానికి మరణం రాకముందే దానిని మనం అనుభవైకవేద్యం చేసుకొంటే మృత్యువును జయించి అమృతత్వాన్ని పొందుతాము. ఇదే మన జీవిత గమ్యం.

ఈ లోకంలో అనేకవిద్యలు ఉన్నాయి. ఒక్క ఆత్మవిద్య తప్పించి మిగిలినవన్నీ పొట్టకోసమే. ఆత్మవిద్య వలన మాత్రమే ఆత్మ ఎరుకలోనికి వస్తుంది. లౌకికవిద్యలు కూడా మనం సరిగా నేర్చుకోవటం లేదు. ఏదో ఉద్యోగంకోసం, పొట్టకోసం నేర్చుకొంటున్నాము కాని హృదయపూర్వకంగా నేర్చుకోవటం లేదు, సబ్జక్టుకోసం మనం నేర్చుకోవటంలేదు. మనకు పనియందు బాధ్యత లేదు, కాలం విలువ తెలియటం లేదు. మనలో ఎక్కువమంది పనిదొంగలు, జీతం పుచ్చుకోవాలి, పని చెయ్యకూడదు. పట్నవాసంలో సుఖపడుతున్నారు, అన్ని సౌఖ్యాలు ఉంటున్నాయి, పల్లెటూరిలో కూడా అన్నీ ఉండాలి వారు కూడా పౌరులేకదా, వారూ ప్రజాస్వామ్యంలో భాగమే కదా అని రాష్ట్రపతి గారు చెపుతున్నారు. మనకు మానవజాతి మీద ప్రేమ ఉంటే, తోటి మానవుడిపట్ల గౌరవం ఉంటే మన సాధనతో నిమిత్తం లేకుండా

ఉదాత్తమైన ఆలోచనలు వస్తాయి. ఇప్పుడు మనకు రాజకీయరంగంలో ఎక్కువమంది ఉంటున్నారు, సంఘసేవలో తక్కువమంది ఉంటున్నారు. సమాజానికి సేవ చేయటానికి ఇష్టపడటంలేదు, యజమానిగా ఉండాలని చూస్తున్నారు. ఇంటిలో పనిచేయకూడదు, కాని పెద్దరికం కావాలి ఇదీ మనపరిస్థితి. ఈశ్వరుడిపట్ల భక్తి కలిగి ఉండాలి, కృతజ్ఞతకలిగి ఉండాలి, విశ్వాసరాహిత్యం పనికిరాదు, ఈశ్వరుడి పట్ల విశ్వాసం కలిగిఉండాలి. మన అతఃకరణం పరిశుద్ధమయితే గాని లోపలఉన్న ఈశ్వరుడు మనకు వ్యక్తం కాడు, మనం ఆయనను మాయ చేయలేము. ఎక్కడైతే స్నేహం ఉందో అక్కడ శాంతి ఉంటుంది, ఎక్కడైతే విరోధం ఉందో అక్కడ అశాంతి ఉంటుంది. మీరు అందరిపట్ల స్నేహంగా ఉంటే శాంతి వస్తుంది, విరోధంగా ఉంటే అశాంతి వస్తుంది. మీరు భారతదేశానికి అధిపతి అయినప్పటికీ మీకు ద్వేషం ఉంటే చివరకు మిగిలేది అశాంతే. మనం ఈశ్వరుడిని ప్రేమిస్తూ ఉంటే, ఆయన పాదాలను ఆశ్రయిస్తే సహజంగా లోపలఉన్న పసరు, కల్మషం అంతా దానంతట అదే బయటకు వచ్చేస్తూ ఉంటుంది. ఎంతకాలం అయితే లోపల పసరు ఉందో మనం వికారం ఆపుచేసుకోలేము, ఆ పసరు అంతా పోయిన తరువాత వికారం రమ్మన్నా రాదు. అలాగే మన బుద్ధిలో ఉన్న దోషాలు అన్నీ నశించాక మనం సాధన చేద్దామన్నా చేసేవాడు అక్కడ ఉండడు.

నేను జపం చేసుకొంటున్నాను అని ఒకరు భగవాన్‌తో అంటే జపం చేసుకో, అభ్యాసాన్ని కొనసాగించు. అభ్యాసం వలన మనం అభివృద్ధిలోనికి వస్తాము. నీవు చిన్న పనికూడా పెద్దమనస్సుతో చేయాలి. భగవంతుడు చెప్పిన వాక్యం నందు గౌరవం లేనప్పుడు భగవంతుడు అనుభవంలోనికి రాడు. నీవు చేసే పనులను గమ్యంగా పెట్టుకోవద్దు, నన్ను గమ్యంగా పెట్టుకో, నీవు పూజ చేసినా, జపంచేసినా, ధ్యానం చేసినా నన్నేగమ్యంగా పెట్టుకో అప్పుడు నన్ను పొందుతావు అని భగవంతుడు చెపుతున్నాడు. చిల్లరవిషయాలను గమ్యంగా పెట్టుకొంటే అవి నెరవేరినా కాలప్రవాహంలో కొట్టుకొనిపోతాయి. నేను చెప్పే మాటకు సంబంధించిన ఎరుక నాకు లేకపోతే నేను ఎంతసేపు చెప్పినా దానివలన ప్రయోజనం లేదు, నాకు శక్తి వృధాఅవుతుంది, మీకు టైము వృధాఅవుతుంది. నేను మద్రాసులో ఉండి దగ్గరగా ఉన్న రమణమహర్షిని చూడలేకపోయాను. ఎప్పుడో పూర్వకాలంలో ఉన్న వశిష్ఠుడిని చూడలేను, ఇప్పుడు ఉన్నవాడిని కూడా చూడలేకపోయాను, అది నా పాడుబుద్ధికి నిదర్శనం అన్నాడు ఒక భక్తుడు. అంటే ఆయనలో ఉన్న లోపం ఆయనకు గుర్తుకు వస్తోంది, తెలుస్తోంది, అది బాగుపడేవాడి లక్షణం. తోటిమానవుడి ద్వారా, లోకం ద్వారా, విషయాల ద్వారా, గుణాల ద్వారా మనం ఏ సుఖాలు అనుభవించినా పరిణామంలో ఇవిఅన్నీ దుఃఖంగా మారిపోతాయి, మరల ఎత్తుకు ఎత్తు అనుభవించవలసిందే. మనం కోరిక లేకుండా

పనిచేస్తే ఫలితం వస్తుంది, చిత్తశుద్ధి కలుగుతుంది. కోరిక పెట్టుకొని పనిచేస్తూ ఉంటే దాని ఫలితం వస్తుంది, అనుభవిస్తే అది పోతుంది, చిత్తశుద్ధి కలుగదు. మనం పూజచేసినా, జపంచేసినా, ధ్యానంచేసినా, విచారణచేసినా, సత్పురుషులతో సహవాసం చేసినా గమ్యం ఒక్కటే అంతఃకరణశుద్ధి. అంతఃకరణంలో చిన్న దోషం మిగిలినా మనం ఆత్మాకారం చెందలేము, హృదయంలో లయం అవ్వలేము.

మీరు భగవదనుభవం పొందాలి అనుకొన్నప్పుడు, దానికి సహకరించే మాటలు మాట్లాడండి. సద్వస్తువుతో సంబంధం ఉన్న మాటలనే మాట్లాడండి, సద్వస్తువుతో సంబంధంలేని మాటలు ఎందుకు? జ్ఞానం, జ్ఞానం అంటున్నారు అందులో నేను ఒక్కడినే అయిపోతాను అంటున్నాడు. మరి గాఢనిద్రలో నీవు ఎలాగ ఉన్నావు? నీవు ఒంటరిగానే ఉన్నావు కదా, అది నీకు అవగాహనకు రావటంలేదు. అసలు వస్తువుకు తలంపులులేవు, తలంపులు అన్నీ అహంకారానికే. నామం చేయటం వలన నీకు ఉపయోగం లేని తలంపులు రాకుండా అది రక్షణగా ఉంటుంది, మీరు ఏదేవతనయితే స్మరిస్తున్నారో ఆదేవత తాలుక దయనుకూడా పొందుతారు. మనకు కనిపించే మనుషుల మీద గౌరవం లేనప్పుడు, ప్రేమలేనప్పుడు కనిపించని దేవుడిమీద ప్రేమ ఎలాకలుగుతుంది. ఈశ్వరుడు రూపరహితుడు, నామరహితుడు, కాని రూపాలను ధరించేవాడు ఆయనే, ఈశ్వరుడు అంతర్యామిగా లేకుండా ఒక్క రూపం కూడా ఈసృష్టిలోనికి రావటానికి అవకాశం లేదు. అందుచేత నామరూపములను చూడవద్దు, అంతర్యామిగా ఉన్న ఈశ్వరుడిని చూడండి. అప్పుడు హెచ్చుతగ్గులు ఆగిపోతాయి. ఈశ్వరుడికి భిన్నంగా ఏది చేసినా అది మీ దుఃఖానికి కారణం అవుతుంది. మీ కోడలు కోపంగా చూసింది అనుకోండి. మా కోడలు కోపంగా చూసింది అనుకోవద్దు, కోడలు ద్వారా చూసేవాడు కూడా ఈశ్వరుడు అనుకోండి, అక్కడ కూడా ఈశ్వరుడినే చూడండి, ఈశ్వరునికి భిన్నంగా ఏదీ చూడవద్దు. అప్పుడు మీరు అశాంతిలోనికి, దుఃఖం లోనికి రావలసిన పనేఉండదు. మీ అంతఃకరణంలో ఉన్న దోషాలను తీసివేయటానికి ఈశ్వరుడు అలా చేస్తూఉంటాడు. మనకు ఎక్కడికి వెళ్ళినా బ్రహ్మమే కనబడుతోంది అనుకోండి, అప్పుడు మనస్సుకు చాపల్యమే ఉండదు. సహజస్థితి పొందినవాడు శరీరం ఉన్నా, లేకపోయినా ఒకేరకంగా ఉంటాడు, అంతా తానై ఉంటాడు. మనం రకరకాలుగా ఉంటాము. ఒంటరిగా ఉంటే ఒకలాగ, పదిమందిలో ఉన్నప్పుడు ఒకలాగ ఉంటాము, దానికి కారణం మనలో ఉన్న వేరుబుద్ధి, అది పోతేగాని మనకు ఆత్మజ్ఞానం కలుగదు. నీకు శాంతచిత్తము లేనప్పుడు, నీలో వేరుబుద్ధి నశించనప్పుడు నీకు ఆత్మజ్ఞానం ఏమిటి? నీకు ఆత్మజ్ఞానం కలుగదు, సూక్ష్మాతిసూక్ష్మంగా ఉన్నవస్తువు నీకు ఎరుకలోనికి రాదు. మనలోపలఉన్న సత్యవస్తువు మనకు అనుభవంలోనికి వచ్చాక చూడటానికి ఏమీ లేదు, వినటానికి ఏమీలేదు ఎందుచేతనంటే కళ్ళ ద్వారా చూసేవాడు, చెవుల ద్వారా వినేవాడు అక్కడలేడు. కొంతమంది వారికి కలిసివస్తే పనిచేస్తారు లేకపోతే పనిచేయరు, వారిని కూలివారు అంటున్నాడు భగవంతుడు, వారికి వంద కోట్ల డబ్బు ఉన్నా వారునాదృష్టిలో కూలివారు అంటున్నాడు. ఉన్నది ఒక్కటే, అది తప్పించి ఏదో ఉంది, ఏదో ఉంది అని నీవు అనుకొన్నా అది కల్పితం మాత్రమే, నీ ఊహ మాత్రమే. నీ మనస్సు ఎంత నిజమో అవి కూడా అంతే నిజం. జపం చేయగా చేయగా నీకు ఉపయోగం లేని తలంపులు అన్నీ ఆగిపోతాయి. అప్పుడు జపం చేసే జపి ఎక్కడనుండి అయితే ఉదయించి వచ్చాడో అక్కడకు ఉపసంహరింపబడి హృదయంలో ఐక్యం అవుతాడు.

మనలను మనం తెలుసుకొంటే ఆత్మను తెలుసుకొన్నట్లే ఎందుచేతనంటే మనం ఆత్మ అయి ఉన్నాము. మనలను మనం తెలుసుకొన్నాక లోకాన్ని చూస్తే అది మనలను ఆకర్షించదు, లోకం కూడా ఆత్మగానే మనకు కనబడుతుంది. మనలను మనం తెలుసుకొన్నాక జీవితానికి, మరణానికి ఉన్న బేధం కూడా కనిపించదు. అది సున్న అయిపోతుంది. అక్కడికి మేల్కొలపటానికే ఈజ్ఞానయజ్ఞాలు. మీకు ఆత్మజ్ఞానం రావాలంటే గుంజీలు తీయనక్కరలేదు, వళ్ళంతా బాడి చేసుకోనక్కరలేదు, ఇంట్లో పని మానివేసి ఎక్కడికో పారిపోనక్కరలేదు, ఏమీ చేయనక్కరలేదు, ఏమీ అనుకోవటం మానివేయండి అన్నారు భగవాన్. భగవాన్ చెప్పిన ఈ వాక్యం అంటే నాకు చాలా ఇష్టం. మీరు పెద్దవారు అనుకోవద్దు, తక్కువవారు అనుకోవద్దు, ధనవంతులు అనుకోవద్దు, పేదవారు అనుకోవద్దు, ఈ అనుకోవటాలు మానివేయండి, అనుకోవటాలు లేని సద్వస్తువు మీకు ఎరుకలోనికి వస్తుంది. అనుకొనేది అహంకారం. అనుకోవటం మానివేస్తే అహంకారానికి ఫుడ్ సప్లయి ఆగిపోయి అహంకారం నశిస్తుంది, ఇప్పడే ఇక్కడే అమృతానుభవం పొందవచ్చును.

మనం పవిత్రులం అవ్వటానికి ఒక్క రామనామం చాలు. మన బుద్ధిలో ఎన్ని వంకరలు ఉన్నా, ఎన్ని దోషాలు ఉన్నా వాటిని తొలగించి బుద్ధిని సమానం చేయటానికి ఒక్క రామనామం చాలు. మనలో ఉన్నదోషం ఏమిటి అంటే మనం విశ్వాస హీనులం, ఉండవలసినంత విశ్వాసం మనకు లేదు. భగవంతుడి పట్ల విశ్వాసం అవసరం. భగవంతుడు లేడని బ్రతకటంకంటే భగవంతుడు ఉన్నాడని బ్రతకడమే మంచిది. భగవంతుడులేడని బ్రతుకుతున్నాము అనుకోండి భగవంతుడు ఉంటే అప్పుడు మనం ఏమౌతాము. ఇటువంటి చిక్కులలో ప్రమాదాలలో పడ్డాము ఏమిటి అని కొంతమంది అనుకొంటూ ఉంటారు. మీరు అంటే ఇష్టంలేక భగవంతుడు ఆ చిక్కులలో పెట్టలేదు, మీకు కొన్ని పాఠాలు నేర్పటానికే ఆ చిక్కులు పెట్టాడు. మిమ్మల్ని ఎప్పడూ అక్కడ ఉంచి వేయడు, పాఠాలు నేర్చుకొన్నాక అందులోనుండి బయటకు తీసుకొని వచ్చేస్తాడు.

విశ్వాసహీనుడు ఎప్పడూ బాగుపడడు. విశ్వాసపాత్రుడిని తగిన సంపదతోను, కళ్యాణ గుణాలతోను భగవంతుడు అలంకరింపజేస్తాడు. విశ్వాసపాత్రుడు ఎప్పడూ నశించడు, విశ్వాసహీనుడు నశిస్తాడు. జపం యాంత్రికంగా చేయకూడదు. నీవు శ్రద్ధగా, త్రికరణ శుద్ధిగా జపంచేస్తూ ఉంటే నీ హృదయంలో ఉన్న నిజాన్ని నీకు పట్టి ఇస్తుంది. నీవు శాస్త్రాన్ని ప్రమాణంగా పెట్టుకొని జీవించు, శాస్త్రాన్ని విడిచిపెట్టవద్దు. నీవు జపం చేసినా, ధ్యానం చేసినా అది సహజం అయ్యేవరకు చెయ్యి. కొంతమంది ఇంటికి చుట్టాలు వస్తే కంగారు పడిపోతారు అంటే వారు సహజంగా లేరు అని అర్థం. అలా ఎందుకు కంగారు వస్తుంది అంటే వాడిని గౌరవించాలి, గౌరవించకపోతే వాడి అహంకారం ఏదో అనుకొంటుందని వీడి అహంకారం అనుకొంటుంది. మాటలో, చేతలో, నీ ప్రవర్తనలో సహజంగా ఉండటం నేర్చుకో. మన జీవిత విధానం ప్రేమ పూరితంగా ఉంటే, శాంతి పూరితంగా ఉంటే, కృత్రిమ రహితంగా ఉంటే లోపలఉన్న వస్తువు నీకు అనుభవంలోనికి వస్తుంది. నీ సాధనను పూజ గదికి పరిమితం చేయవద్దు, నీ సాధన సహజం అయిపోవాలి. మీకు తొందరగా నిద్ర పట్టటంలేదు అనుకోండి ఇష్టదైవాన్ని స్మరించుకోవటం వలన కూడా తొందరగా నిద్రవస్తుంది. మీకు నిద్రరాకుండా మంచం మీద పడుకోవద్దు. నిద్ర వచ్చేటైములో మంచం మీద పడుకొంటే వెంటనే నిద్ర వచ్చేస్తుంది. నిద్రరాకుండా మంచం మీద పడుకొంటే ఉపయోగంలేని తలంపులు, మనం చెడిపోవటానికి పనికి వచ్చే తలంపులు వస్తాయి. మనకు సాధన గుర్తుకు రావటం లేదు. ఎంత సేపు మంచం, కంచం గుర్తుకు వస్తున్నాయి. అస్తమాను శరీరధ్యాసలో ఉండకూడదు. కంచం ఉంది అనుకోండి, మనం అన్నం తినేసి దానిని ఒక ప్రక్కన పెట్టేస్తాము కాని అస్తమాను కంచం గురించి ఆలోచించము. అలాగే ఈ శరీరాన్ని కూడా అవసరమయినప్పడు ఉపయోగించుకొని ఒక ప్రక్కన పెట్టేయాలి కాని అస్తమాను శరీరధ్యాసలో ఉండకూడదు. అస్తమాను శరీరధ్యాసలో ఉంటే శవబుద్ధి పెరిగిపోతుంది, శివబుద్ధి తగ్గిపోతుంది. నీవు బాహ్యంగా ఏదో చేయటం వలన పొగతాగటం మాని వేయవచ్చు, సారా తాగటం మానివేయవచ్చు, ఆ అలవాట్లు మానవచ్చు, అది మంచిదే గాని లోపల వాటి మీద నీకు ఉన్న ఇష్టం, ఆ తలంపు మాత్రం దేవుని దయ లేకుండా నశించదు. మనదేహం ఒకకాలానికి, ఒకదేశానికి లోబడిఉంది. లోపల ఉన్న వస్తువు దేశకాలాలకు లోబడిలేదు. ఆ వస్తువు సహజంగా ఉంది, జ్ఞానంగా ఉంది, శాంతిగా ఉంది, ఆనందంగా ఉంది, అది అనుభవంలోనికి వచ్చిన తరువాత ఈ లోకాన్ని చూడటం ప్రారంభిస్తే అంతా ఆనందంగానే, శాంతిగానే కనబడుతుంది, నీవు ఆనందసాగరంలో ఊగిసలాడతావు. నేను ఒక్కడినే ఉంటానేమో, నాకు తోడు ఎవరూ ఉండరేమో అని ఇంతకుముందు ఒకరు అడిగారు కదా అసలు మనకు తోడు ఉండాలి అనే తలంపు కూడా అప్పడు ఉండదు.

మనస్సును బాహ్యముఖం చేసేది వాసనే. ఉపాసన లేకుండా, భక్తి లేకుండా వాసన నశించదు. అమెరికాలో వారు సంపాదించిన డబ్బునంతా వారసులకు ఇవ్వరు, కొంతభాగం వారసులకు ఇచ్చి, కొంత సమాజానికి ఉపయోగిస్తారు. సంపాదించినదంతా వారసులకు ఇస్తే వారు సోమరులవుతారు, మనమే వారిని పాడుచేసినట్లు అవుతుంది అంటారు. మనం మమకారంతో వారసులకు అంతా ఇచ్చేస్తాము. అంతేగాని వారిని ఉద్ధరించాలని ఇవ్వము. ధనంగాని, ఆస్తిగాని వచ్చేటప్పడు ఎలా వస్తుందో పోయేటప్పడు కూడా అలాగే పోతుంది, అది మనకు తెలియదు. ప్రారబ్దంలో ఉన్నది వస్తుంది, పోయేది పోతుంది, అదీ స్వప్నమే ఇదీ స్వప్నమే అన్నారు భగవాన్.

మనబుద్ధిని ముగ్గేసుకోవటానికి ఈ భూమిమీదకు వచ్చాము. మనబుద్ధి ముగ్గటానికి కొన్ని సంఘటనలను భగవంతుడు క్రియేట్ చేస్తాడు, వాటిని చూసి మనం కంగారుపడకూడదు. మన జీవితంలో లాభం వచ్చినా, నష్టంవచ్చినా సుఖం వచ్చినా దుఃఖం వచ్చినా అవి అన్నీ కూడా మనబుద్ధి ముగ్గటానికే. నిన్ను ఎవరైనా పిడకపెట్టి కొట్టారు అనుకో, ఆపిడకతో మరల వాడిని కొట్టవద్దు. ఆపిడకను తీసుకొని వెళ్ళి పొయ్యిలోపెట్టి కాఫీకాసుకో. నువ్వు నెగిటివ్‌గా ఉండవద్దు, ప్రతీవిషయంలోను పోజిటివ్‌గా ఉండు. మనకు అవగాహన చాలా ముఖ్యం, సబ్జక్టు చాలా ముఖ్యం. భగవాన్ చెప్పిన మాటలు మనం వింటున్నాము గాని వాటిప్రాధాన్యత మనం గ్రహించటంలేదు. ఎందుచేతనంటే మనకు ఏకాగ్రతలేదు, పవిత్రత లేదు, క్రమశిక్షణలేదు, ఆవిషయాలను జీర్ణంచేసుకోవటానికి తగిన అర్హత, యోగ్యతలేదు, పూర్వపుణ్యంలేదు. మీకోడలు సరిగాలేదు అనుకోండి, ఏమిటి భగవంతుడు ఇలాచేసాడు అనుకొంటాము. భగవంతుడు ఏమీ చేయలేదు, ఆయనకు మీమీద ఇష్టం లేకపోవటంకాదు, మీ దేహప్రారబ్దం, ఆవిడను మీకోడలుగా తీసుకొని వచ్చింది అంతే, దేవుడు కాదు. ఏదైతే పుట్టలేదో అది మనమై ఉన్నాము. పుట్టిన దానితో మనకు తాదాప్యం ఉంది కాని ఏదైతే పుట్టలేదో దానితో మనకు తాదాప్యంలేదు. దానితో తాదాప్యం వచ్చేవరకు ఇలాశవాలను మోస్తూ ఉండవలసిందే. మీ శరీరానికి రోగంవచ్చింది అనుకోండి, మందులు పేర్లు వినటం వలన ఆరోగం తగ్గదు. మందులు మింగటం వలన రోగం తగ్గుతుంది. అలాగే భగవంతుడు చెప్పిన మాటలను వినటం వలన మనస్సులో ఉన్న రోగంపోదు. ఆమాటలను శ్రద్ధగా విని, వాటిని మననం చేసుకొని, వాటిని ఆచరిస్తూ, వాటిని అనుభవంలోనికి తెచ్చుకోవటం వలన మనస్సులో ఉన్న రోగంపోతుంది, అంటే జన్మించటం మరణించటం అనే జబ్బు మనలను విడిచిపెడుతుంది. మనం ఇంద్రియాలకు, మనస్సుకు చాకిరి చేస్తున్నాము అనుకోండి జన్మించటం, మరణించటం అనేజబ్బులోనుండి బయటకు వచ్చే అవకాశం లేదు. నీ ఇంద్రియాలకు మనస్సుకు నీవు చాకిరీ చేయకుండా

ఇంద్రియాలచేత, మనస్సుచేత నువ్వు చాకిరీ చేయించుకొంటున్నావు అనుకో అప్పుడు ఈ జబ్బులోనుండి బయటకు వచ్చేస్తావు. మనం చైతన్యం చేతిలో పనిముట్లుగా లేము, అహంకారంచేతిలో పనిముట్లుగా ఉంటున్నాము. రాముడికి ఉపకారం చేసి విభీషణుడు, సుగ్రీవుడు రాజ్యాలను పొందారు. గుహుడు నదిని దాటిస్తూ రాముడితో నేను నిన్ను ఈ నదిని దాటిస్తున్నాను, ఈ జననమరణ ప్రవాహం నుండి నన్ను నువ్వు దాటించు, నాకేమీ అక్కరలేదు అన్నాడు. రామపట్టాభిషేకం తరువాత రాముడు అందరికీ అన్నీ ఇస్తాడు. కాని ఆంజనేయస్వామి దగ్గరకు వచ్చేటప్పటికి ఏమి ఇవ్వాలో ఆయనకు అర్థంకాలేదు. ఏమి ఇవ్వాలో అర్థంకాక ఆంజనేయస్వామిని కౌగిలించుకొన్నాడు అంటే ఆయనను ఆయనే ఇచ్చేసుకొన్నాడు అంటే ఆభక్తి అట్టిది, ఆప్రేమ అట్టిది.

నీ అహంకారం కోసం పని చెయ్యవద్దు, భగవంతుడు ఎలా చెపితే అలాపనిచెయ్యి. భగవంతుని చేతిలో పనిముట్టుగాఉండు భగవంతుడు ఒకమాట చెపితే అది మనకు ఇష్టం ఉన్నా లేకపోయినా, భగవంతుడు చెప్పిన మాటను ఇష్టం చేసుకొని అలాపనిచేయ గలిగితే ఆయన దయకు పాత్రులవుతాము. మిమ్మల్ని ఎవరైనా ద్వేషిస్తున్నారు అనుకోండి ఆద్వేషాన్ని చూడకు, ఆద్వేషంలోకూడా భగవంతుడినే చూడు. భగవంతుడికి భిన్నంగా ఏదైనా చూస్తూఉంటే అది నీ దుఃఖానికి కారణం అవుతుంది. భగవంతుడిది భగవంతుడికే ఇచ్చి మనంఇచ్చాము అనుకొంటున్నాము, మనం ఆధ్యాత్మికంగా చిన్నపిల్లలం. అంతా భగవంతుడే మనం అన్నంతినేటప్పుడు కూడా ఇది భగవంతుడిదే అనుకొని తింటే మనం తినే అన్నం ప్రసాదం అవుతుంది. మీరు పూజచేసుకోండి మంచిదే, జపధ్యానములు చేసుకోండి మంచిదే వీటివలన మన మనస్సులో ఉన్న కషాయం అంతా బయటకుపోతుంది. భగవంతుడు చెప్పిన మాటయందు మనకు ప్రమాణబుద్ధి ఉండాలి. దేవుడు, దేవుడు చెప్పినమాట వేరుకాదు. కాని అది మనకు అర్థంకావటంలేదు అంటే మనకు సమాన బుద్ధిలేదు. మనబుద్ధి ముగ్గాలి. మనం లోకంలో పనులు చేస్తున్నప్పటికి బుద్ధిని భగవదనుభవం పొందటానికి సమాయత్తం చేయాలి. బుద్ధికి ప్రిపరేషన్ లేకుండా భగవంతుడు చెప్పిన మాటలు విన్నా అవి మన గుండెకు తాకవు. అంటే చేను దమ్ము చేయకుండా ఊడిస్తే ఎలా ఉంటుందో మనస్సు సమాయత్తం అవ్వకుండా భగవంతుడు చెప్పిన మాటలు విన్నా అలాగే ఉంటుంది.

ఇప్పుడు మనకు జీవితానికి మరణానికి బేధం తెలుస్తోంది. ఇప్పుడు ఉన్నాము అనుకొంటున్నాము దేహం మరణించిన తరువాత ఉండము అనుకొంటున్నాము. ఆబేధం తెలియనిస్థితిని పొందటమే అమృతానుభవం. అది ఇప్పుడు మన జీవితంలో సాధించాలి అదే మన గమ్యం. దానిని దృష్టిలోపెట్టుకొని మీరు పనులు చేసుకోండి. సమాజానికి

మీరు చేసేసేవ, మీ జీవితవిధానం ఎలా ఉండాలంటే అది అమృతానుభవం పొందటానికి సహకరించేలా ఉండాలి. మీరు గౌరవాలకోసం, గొప్పలకోసం పనులుచేస్తే కీర్తి వస్తుంది, అసలుసున్న, అమృతానుభవం కలుగదు. మీరు యజ్ఞాలు, యాగాలు చేస్తున్నారు, చనిపోయిన తరువాత స్వర్గానికి వెళతారు అంటే ఇవిఅన్నీ చేస్తున్నారు. స్వర్గంనిజం కాదు, అది వ్యవహారిక సత్యం మాత్రమే, అదిలేదు, ఉన్నదానివలె కనిపిస్తోంది. మీకు ఉన్నది కావాలా, ఉన్నదానివలె కనబడేది కావాలా అంటున్నారు. ఉన్నది ఒక్కటే, దానిని పొందటానికి ప్రయత్నించు. ఉన్నదానివలె కనిపించే వాటిని పొందటానికి ప్రయత్నం చేస్తూఉంటే ఈ జననమరణములు అనే జబ్బులోనుండి బయటకు రాలేవు. గుణాలు, గుణాలకు సంబంధించిన విషయాలు, యజ్ఞాలు యాగాలు వాటి వలన వచ్చే ఫలితాలవైపు నీమనస్సు వెళ్ళిపోతోంది అనుకో నన్ను పొందలేవు అని భగవంతుడు చెపుతున్నాడు. మన బుద్ధిలో మెరకా పల్లాలు ఉన్నాయేమో రోజూ చూసుకొంటూఉండాలి, ఒకవేళ ఉంటే సరిచేసుకోవాలి. ఏక్షణానికి ఆక్షణం జాగ్రత్తగా ఉండాలి. అశ్రద్ధపనికిరాదు, అవినయం పనికిరాదు. మీరు ఇటుకలతోటి, సిమ్మెంటుతోటి గుడి కడితే మీకు పుణ్యం రావచ్చుకాని ఎవడైతే తన హృదయాన్ని దేవాలయంగా చేసుకొన్నాడో వాడికి మోక్షం వస్తుంది.

సద్గురు శ్రీ నాన్నగారి అనుగ్రహ భాషణములు, 5-3-04, సీసలి

ప్రియమైన ఆత్మబంధువుల్లారా,

ఏదేహం ద్వారా ఏపనిని చేయించాలో ఆదేహం ద్వారా ఆపనిని భగవంతుడు చేయిస్తూ ఉంటాడు. భగవంతుడి దయలేకుండా మన హృదయంలో జ్ఞానోదయం అవ్వదు. చైతన్యం గురించి గీతలో, ఉపనిషత్‌లలో ఏ విధంగా చెప్పారో అలాగ బాబాగారు, రమణ మహర్షి, ఆచార్యులవారు జీవించి చూపించారు. అంటే ఉపనిషత్‌లలో ఉన్న మాటలు సత్యాలు అని నిర్ధారణ చేసారు. సాధన లేకుండా సిద్ది కలుగదు. ఉపాసన లేకుండా వాసన నశించదు. మన ఇష్టదేవతను ఆరాధించగా ఆరాధించగా, ఆనామాన్ని స్మరించగా స్మరించగా, మన హృదయంలో ఆ నామరూపములను నిలబెట్టుకొంటూఉంటే పూర్వజన్మలనుండి వచ్చిన వాసనలు నశిస్తాయి. వాసనలు పూర్తిగా వేరుతోసహా నశిస్తేగాని చైతన్యం అనుభవంలోనికి రాదు. మీరు అందరూ ఎంతోకొంత సాధన చేస్తున్నారు గాని మీకు ఆహారనియమం లేకపోతే ప్రయోజనం లేదు. మనం తినే ఆహారాన్ని బట్టి శరీరం, మనస్సు తయారవుతుంది. కొన్ని కొన్ని శరీరాలకు కొన్ని పదార్థాలు పడవు, అవి మానేస్తూ ఉండాలి. పడినపదార్థాలు కూడా అతిగా తినకుండా తగుమాత్రంగా తింటూ దేహయాత్రను నడుపుకొంటూ సాధనకు జీవితాన్ని వినియోగించుకోవాలి. మనలోపల ఉన్న సద్వస్తువు

మనకు అందాలంటే తిండి విషయంలో, మాటల విషయంలో, ప్రవర్తన విషయంలో జాగ్రత్త అవసరం. అతినిద్ర పనికిరాదు, అకాలభోజనం పనికిరాదు అని పెద్దలు చెపుతారు. అకాల భోజనం అంటే కొంతమంది ఈ రోజు సాయంత్రం 6 గంటలకు భోజనం చేస్తారు, రేపు రాత్రి 10 గంటలకు భోజనం చేస్తారు, అది మంచిది కాదు. మనకు ఈ శరీరం, మనస్సు సహకరించకపోతే ఆత్మజ్ఞానం కలుగదు. మనం నిరంతరం భగవంతుడిని స్మరించుకొంటూఉంటే మన హృదయం నిండుతుంది. మనం పొట్టను ఎలా నింపుకోవాలి, ఇల్లును ఎలా నింపుకోవాలి అని చూస్తున్నాము గాని హృదయాన్ని ఎలా నింపుకోవాలి అనే ఆలోచన మనకు లేదు.

ఉన్నది ఒక్కటే వస్తువు, బ్రహ్మం ఒక్కటే. ఇది అన్నంకుండ, ఇది పులుసు కుండ, ఈకుండ వేరు ఆకుండ వేరు అని మనం అనుకొంటాము కాని ఆ కుండలు అన్నీ మట్టితో తయారుచేయబడ్డాయి. అలాగే మనం అనేక నామరూపములు చూస్తున్నప్పటికి అంతా బ్రహ్మమే. కాని నీవు వేరు, నేను వేరు అని మనం అనుకొంటాము, ఆ వేరుబుద్దిలో నుండి వైరబుద్ది వస్తుంది. లోకంలో అనేకమంది విద్యావంతులు, ఐశ్వర్యవంతులు, అధికారులు ఉన్నారు కాని ఎవరూ సుఖంగా, శాంతిగా, ఆనందంగా లేరు. లోపల దుఃఖపడే వాడు ఉన్నంతకాలం మీకు ఎన్నికోట్ల ధనం ఉన్నా, ఎంత ఆస్తి ఉన్నా మీరు ఏడుస్తూనే ఉంటారు. వాడు ఎవడో జాగ్రత్తగా విశ్లేషణ చేసి, వాడిని తొలగిస్తేగాని లోపల హృదయంలో ఉన్న శాంతి, ఆనందం మనకు అందదు. అసూయ ఉన్నవాడికి ఆత్మజ్ఞానం రాదు, మానసిక ఆరోగ్యం, శారీరక ఆరోగ్యం కూడా తగ్గిపోతుంది. ఈశ్వరుడు అంతటా ఉన్నాడు, ఆయన సర్వశక్తిమంతుడు, సర్వసాక్షి. మనకు తెలియని విషయాలు చాలా ఉన్నాయి కాని ఆయనకు తెలియని విషయం ఏమీ లేదు. అటువంటి ఈశ్వరుడిని మన హృదయంలో పెట్టుకొని ఏడుస్తూ కాలక్షేపం చేస్తున్నాము, ఎవరిని చూసినా ఏడుపు ముఖాలే. ఇక్కడ భగవాన్ చెప్పేది ఏమిటి అంటే నీవు ఏదోపని చేస్తే పుణ్యం రావచ్చు లేకపోతే పాపంరావచ్చు, అవి అనుభవిస్తే పోతాయి. ఈ పుణ్యపాపములు దేహగతమైననేనుకు సంబంధించిన విషయాలు కాని మన హృదయంలో లోపలకు వెళ్ళిచూస్తే అక్కడ ఉన్న సత్యవస్తువు ఈ పుణ్యపాపాలకు, చావుపుట్టుకలకు అతీతమైన మహావెలుగు అది, దానిని అనుభవంలోనికి తెచ్చుకోవాలి. అక్కడ ఉన్న పరమశాంతి, అక్కడఉన్న ఆనందం విజృంభించి వచ్చి మనసహస్రారాన్ని ముంచుతూఉంటే వైకుంఠం కూడా మీకు గడ్డిపరకలాగ అనిపిస్తుంది, అది అక్కడ ఉన్న ఆనందం. మనం అన్నం తినేటప్పుడు పచ్చిమిరపకాయముక్కలు వస్తే వాటిని తీసి ప్రక్కన పెడతాము. అలాగే మన లోపల దుఃఖపడేవాడు ఎవడైతే ఉన్నాడో, ఎవడైతే లోపల ఉండి నీకు వేదనను రోదనను కలుగజేస్తున్నాడో, ఎవడైతే నీకు వేరుభావన తీసుకొని వస్తున్నాడో వాడిని తీసి ఒక ప్రక్కన పెట్టు అప్పుడు హృదయంలో ఉన్న ఈశ్వరుడు నీకు అనుభవంలోనికి వస్తాడు. అప్పుడు ఎక్కడికో ఇతరలోకాలకు వెళ్ళాలనే బుద్దినీకు కలుగదు. అట్టిది ఆఅనుభవం. మనకు అశాంతి ఎందుకు వస్తోంది, వేదన ఎందుకు వస్తోంది, అసలు మనకు దుఃఖం ఎందుకు వస్తోంది లోపల వీటి అన్నింటికి ఎవడు కారణము, వాడిని తీసేసుకొందాము అనే బుద్ది మనకు రావటంలేదు. ఏదోచేద్దాము, ఎక్కడికో వెళ్ళిపోదాము అనేగాని వీడిని, ఈ బుజ్జిగాడిని తీసి బయటపెట్టాలి అనే తలంపు మనకురావటంలేదు. యజ్ఞం చేస్తే ఆపుణ్యం వస్తుంది, యాగంచేస్తే ఈపుణ్యం వస్తుంది గొప్పలోకాలకు వెళ్ళిపోవచ్చు అనుకొంటున్నాము. పోనీగొప్పలోకాలకు వెళ్ళిపోతారు అక్కడ ఎంతకాలం ఉంటారు, ఆపుణ్యం ఖర్చు అయిపోయినతరువాత తిరిగి ఈభూమి మీదకు రావలసిందే. లోకంలో అనేక ఆకర్షణలు ఉన్నాయి. వీటికి లోపల ఎవడు ఆకర్షింపబడుతున్నాడు అని మనలో మనం ప్రశ్నించుకొంటూ ఉండాలి. ఎవరోవచ్చి బాగుచేస్తారని కనిపెట్టుకొని ఉండకూడదు. మనలను మనం బాగుచేసుకోటానికి ప్రయత్నంచేయాలి. మన మనస్సును, ఇంద్రియాలను మనకు అనుకూలంగా తిప్పకోవాలి. మనం బాగుపడటానికి కష్టపడి సాధనచేస్తూ ఉంటే మనకృషే కృపగా మారుతుంది. ఎక్కడయితే కృషి ఉందో, ఎక్కడయితే కృప ఉందోఅక్కడ ఐశ్వర్యం ఉంటుంది, మోక్షంకూడా ఉంటుంది అని భగవంతుడు చెప్పాడు.

భగవంతుడు మనహృదయంలోనే ఉన్నాడు. ఆయన దయను పొందటానికి, ఆయన ప్రేమకు పాత్రులం అవ్వటానికి ఏది మనకు అడ్డువస్తుందో దానిని తీసి ఒక ప్రక్కన పెట్టటమే మనసాధన యొక్క గమ్యం. ఈశ్వరుడు ఉన్నాడు అనేభావన మనకు స్థిరంగా ఉండాలి. ఈశ్వరుడిని హృదయపూర్వకంగా నమ్మిజీవించగలుగుతూ ఉంటే, ఈశ్వరస్మరణ విడిచిపెట్టకుండా ఉంటే ఆయనే ఎప్పడో సడన్‌గా ముహూర్తం పెట్టుకొని మీ బుద్దికి వివేకాన్ని ఇస్తాడు, మీకు సూక్ష్మబుద్దిని కలుగజేస్తాడు, ఆయనను అర్ధంచేసుకొనే శక్తి ఆయనే ఇచ్చి, ఆయనే మీకు అనుభవంలోనికి వస్తాడు. మనం జీవించటం అహంకారంకోసం జీవిస్తున్నాము కాని భగవంతుడిని తెలుసుకోవాలనుకొంటున్నాము, ఇలా మనకు అలవాటు అయిపోయింది. మనస్సుకు అనారోగ్యం తీసుకొని వచ్చే తలంపులు రాకుండా చూసుకోవాలి. భగవదనుభవం పొందటానికి ఏతలంపులు అయితే అడ్డువస్తున్నాయెా వాటిని వదలించుకోవాలి. సాధనచేస్తూ ఉంటే సాధనాబలం వలన, ఈశ్వరునిదయ వలన కాలక్రమంలో అవి అన్నీ పోతాయి. మీలోపల ఉండి ఎవడైతే దుఃఖపడుతున్నాడో వాడుపోతే మీశరీరంతో సంబంధంలేకుండా మీరు అంతటా వ్యాపించి ఉంటారు, అప్పుడు మీకు ప్రయాణాలు ఆగిపోతాయి. ఆత్మను తెలుసుకో అంటే నిన్ను నీవు తెలుసుకో అని అర్ధం. నన్ను నేను తెలుసుకొంటే ఆత్మతెలుస్తుంది అనే విషయం తెలియకుండా ఆత్మకోసం బజారులో

వెతుకుచున్నాము. నాకు కళ్ళు ఉన్నట్లు అద్దంలో చూసుకొంటేనే గాని నేను నమ్మను అంటే ఎలాగ ఉంటుందో నేను ఆత్మను అని ఎవరోచెపితే గాని నాకు తెలియటంలేదు అనటం అలాగే ఉంటుంది. కొంతమంది అవసరం లేకపోయిన డబ్బు ఖర్చుపెడతారు దానికి కారణం వారికి డబ్బుఅంటే ఇష్టం లేదు అని కాదు గొప్పలకోసం ఖర్చుపెడతారు. మనం ఏదైనా అవసరమైన మాటలు మాట్లాడాలి గాని అవసరంలేకుండా మాట్లాడేస్తూ ఉంటే అది గొప్పతనం ప్రదర్శించటం కోసమేఅవుతుంది, దానివలన మీకు వేదన ఎలాతగ్గుతుంది. యజ్ఞాలు, యాగాలు చేస్తున్నాము మరి మనలోపల ఉండి దుఃఖపడేవాడి మాట ఏమిటి? వాడిని తీసి ఒకప్రక్కన పెట్టటమే ఆధ్యాత్మికజీవితం యొక్క లక్ష్యం లోపల ఏకంగా ఉన్న వస్తువు నీకు అనుభవంలోనికి వస్తోంది అనుకో నీకు ఉన్న అలవాట్లు ప్రక్కకు తప్పకొని అది అనుభవంలోనికి రావటానికి దారి ఇస్తున్నాయి అనుకో అప్పడు ఇంట్లో వ్యక్తులపట్ల, సమాజంలోని వ్యక్తులపట్ల, నీచేత చూడబడుతున్న ఈప్రపంచంపట్ల నీ ఆలోచనేమారిపోతుంది. వీడు శత్రువు అనీ, వాడు మిత్రుడు అనీ, వీడు మంచివాడని, వాడు చెడ్డవాడని విభజించే రేఖ చెరిగిపోతుంది, నీకు ఎటుచూసినా బ్రహ్మమే కనబడుతుంది. లోపల ఉన్న ఆనందం మీకు అందటంలేదు అనుకోండి ఏదోచేసేస్తున్నాం, ఏదో చేసేస్తున్నాం అంటే దానివలన మీకువచ్చే ప్రయోజనం ఏమిటి? మనం మనస్సుతో చూస్తున్నాము, మనస్సుతో వింటున్నాము. కాని మనం ఏమనస్సుతో అయితే చూస్తున్నామో, ఏమనస్సుతో అయితే వింటున్నామో దానిని తీసి ఒకప్రక్కన పెడితేనే గాని లోపలఉన్న వస్తువు మనకు తెలియబడదు అని మనకు అర్థంకావటంలేదు. లోపల చూస్తే ఏడుస్తున్నావు, నేను అది చేసేస్తాను, ఇది చేసేస్తాను అంటావు ఏమిటి? నీఅశాంతిని సమాజానికి పంచిపెడతావా, నీకున్న అవినయాన్ని గర్వాన్ని సమాజానికి పంచిపెడతావా? లోపల ఉన్న వస్తువు నీకు అనుభవంలోనికి వచ్చినప్పడు మామూలుగా నీద్వారా పనిజరిగిపోతూ ఉంటుంది, నేను చేసేస్తున్నాను అని చెప్పే ఆనేను పత్తాలేకుండా పోతుంది. లోపల ఆ చైతన్య స్రవంతిలో నువ్వు ఐక్యమయినప్పడు నీ శరీరం ద్వారా ఏపని జరగాలో అది జరిగిపోతూ ఉంటుంది, నువ్వుటైర్అయ్యే సమస్యలేదు. ఈ శరీరం ఏదో రోజు రాలిపోతుంది, రాలిపోయేటప్పడు ఏదో అయిపోతున్నాము అని కూడా నీకు అనిపించదు, అది చైతన్యం యొక్క వైభవం. ఈ దేహాన్ని కాల్చిబూడిద చేయకముందే మీరు అమృతానుభవం పొందాలి. అది తప్ప మీరు ఎన్ని సాధించినా అవి అన్నీ కూడా స్వప్నసమానము. హృదయంలో ఉన్న సత్యవస్తువు నీకు అనుభవంలోనికి వచ్చినప్పడు నీదేహం అహంకారంచేతిలో పనిముట్టుగా ఉండదు, ఈశ్వరుడి చేతిలో పనిముట్టు అవుతుంది. అప్పడు నీకు పుణ్యం ఏమిటి? పాపం ఏమిటి? అహంకారం చేతిలో పనిముట్టుగా ఉంటే పుణ్యం, పాపం. ఈశ్వరుడిచేతిలో నీశరీరం పనిముట్టుగా ఉన్నప్పడు, నీ కర్మకు ఆయనే కర్త అయినప్పడు నీకు పుణ్యం ఏమిటి? పాపం ఏమిటి? ఇక్కడ మనం చేయవలసింది ఏమిటి అంటే ఇప్పడు మన శరీరం అహంకారం స్వాధీనంలో ఉంది, అహంకారం పట్టులోనుండి తప్పించి హృదయంలో అంతర్యామిగా ఉన్న ఈశ్వరుడికి స్వాధీనంచెయ్యాలి. అప్పడు మన దేహం దేవాలయం అవుతుంది. హృదయాన్ని దేవాలయంగా చేసుకొన్నవాడికి మోక్షం వస్తుంది. అజ్ఞాని ద్వేషంలేకుండా, అసూయలేకుండా ఉండలేడు. జ్ఞానికి అసూయ పెట్టుకొందామంటే సాధ్యంకాదు. మీరు వేరు, నేనువేరు అనుకొన్నప్పడు అసూయ వస్తుంది. అంతాతానే అయినప్పడు అసూయరావటానికి అవకాశంలేదు. మిమ్మల్నిచూస్తే నాకు అసూయరావచ్చుకాని నన్నుచూసుకొని నాకు అసూయరాదు. మన బుద్ధి పాడయిపోయింది, సోమరితనానికి అలవాటు పడిఉంది. ఇటువంటి పాడుబుద్ధికి భగవంతుడు అందడు. మన బుద్ధిని బాగుచేసుకొందాము అనే గొడవ నీకులేదు, ఏదో చేసేస్తాను అంటావు ఏమిటి? లోపల ఏడ్చేవాడిని పెట్టుకొని అక్కడ నుయ్యి తవ్విస్తాను, ఇక్కడ గోడ కట్టిస్తాను అంటావు ఏమిటి? మీరు ఏడుస్తూ ఎవరికైనా సహాయం చేస్తే వారూ ఏడుస్తూ ఉంటారు, మీ ఏడుపులో వారికి భాగం వెళుతుంది. ఈశ్వరుడిని నిరంతరం స్మరిస్తూ ఉంటే, ఈశ్వరుడు చెప్పిన వాక్యాన్ని గౌరవిస్తూ ఉంటే దేహముతో తాదాప్యం పొందే తలంపు దానంతట అదే రాలిపోతుంది, నీవు దానిని ప్రత్యేకంగా వూడగొట్టుకోనక్కరలేదు.

మాదేహం అంటే మాకు ఇష్టంగా ఉంది, లోకం అంటే ఇష్టంగా ఉంది, ఏదో దేవుడు అని మీరు అంటున్నారు, ఆ దేవుడి మీద మాకు ఇష్టం కలగటంలేదు అని ఒకరు భగవాన్‌ను అడుగుతున్నారు. మనంపైకి చెప్పము కాని వీడు ఎవడో పైకికక్కుతున్నాడు. భగవాన్ ఏమంటున్నారు అంటే ఇప్పడు నీవు నేను నేను అంటున్నావుకదా, ఆనేను సత్యమైనదికాదు, అసత్యమైన నేను, అందుచేత అది అసత్యంతో తాదాప్యం పొందుతుంది కాని సత్యంతో తాదాప్యం పొందదు. కొంతమంది తల్లితండ్రులు పిల్లలతో మీరు చెడ్డవారితో స్నేహం చేయవద్దు అని చెపుతారు. వాళ్ళ పిల్లవాడే చెడ్డవాడు అని వారికి తెలియదు. మనలో చెడ్డ ఉన్నప్పడే మనకు చెడుస్నేహాలు చేయాలని అనిపిస్తుంది. ఇది బాగా జ్ఞాపకం పెట్టుకోండి. మనలో చెడ్డబుద్ధి లేనప్పడు చెడుస్నేహాలు చేయాలని అనిపించదు. మా వాడు స్నేహాలు పట్టి పాడైపోయాడు అని కొంతమంది అంటూఉంటారు, వీడు ఎంతమందిని పాడుచేసాడో వారికి అక్కరలేదు, వాళ్ళ అబ్బాయి మీద ఉన్న మోహంకొలది అలా అనిపిస్తుంది. అజ్ఞానంలో నుండి మోహంవస్తుంది. మనం ఎవరిమో మనకు తెలియకపోవటమే అజ్ఞానం అంతకంటే అజ్ఞానం అంటూ ఏమీలేదు. కొంతమంది ఏది మాట్లాడినా వారి అహంకారాన్ని

సంతృప్తి పరచుకోవటం కోసం మాట్లాడతారు. మీ ఆరోగ్యం బాగాలేదని తెలిసికూడా మీరు ఆరోగ్యంగా ఉన్నారా, మీరు బాగున్నారా అని అడుగుతూ ఉంటారు. వారికి బాగాలేదని మనకు తెలుసుకదా ఇంక అడగటం ఎందుకు, ఏదో మర్యాదకోసం అడుగుతున్నట్లు, ఇది అంతా అహంకారం యొక్క చేష్ట, ఇది అర్థం చేసుకొని మనం చెయ్యగలిగినది ఏదో చెయ్యటం, లేకపోతే ఊరక ఉండటం. ఏదో లోకం గొడవలలో కాలక్షేపం చేసేస్తున్నారు. నేను అది సాధించాను, ఇది సాధించాను అనుకొనేవాడు ఎవడు? శరీరం చనిపోయాక ఎక్కడికో కైలాసానికి, వైకుంఠానికి వెళ్ళిపోదాము ఇలా అనుకొనేవాడు ఎవడు అని విచారణ చేయటానికి మీకు టైములేదు. ఇది దురదృష్టకరం. దానికి కారణం ఏమిటి అంటే అలావిచారణచేయటానికి తగిన బుద్ధిసూక్ష్మత మీకులేదు, తగిన పుణ్యబలం మీకులేదు, మీరు పూర్వజన్మలలో నిష్కామకర్మ చేసిఉండలేదు.

మన మనస్సు మన రూపాన్ని అయినాపట్టుకొని ఉంటుంది. ఇంట్లోవారి రూపాలను అయినా పట్టుకొని ఉంటుంది లేకపోతే స్నేహితుల రూపాలనుగాని విరోధుల రూపాలనుగాని పట్టుకొని ఉంటుంది. ఇలా ఏదో రూపాన్ని పట్టుకొని ఏడవటమేదానిపని. అందుచేత దేవుడికి ఒకగుడి కట్టించి, అక్కడ ఆయన రూపాన్ని పెట్టి ఆరూపాన్ని పట్టుకొని ఉండు. నువ్వురూపరహితంగా ఉండలేకపోతున్నావు అందుచేత ఆయన రూపాన్ని పట్టుకొని ఉండు. ఒక్కగాఢనిద్రలో తప్పించి మనకి జాగ్రదవస్థలో అంతా ఏదో రూపాన్ని పట్టుకొని ఏడుస్తూ ఉంటాము. ఎలాగయినా ఏడుపు తప్పటంలేదు కదా, ఈరూపాలను పట్టుకొని ఏడ్చేబదులు, భగవంతుడికి ఒకరూపం కల్పించి ఆరూపాన్ని పట్టుకొని ఏడిస్తే యోగం సిద్ధిస్తుంది, నీమనస్సుకు ఏకాగ్రత వస్తుంది, చల్లదనం వస్తుంది, లోకంతోఉన్న బంధంలోనుండి నీవు విడుదల పొందుతావు. సమాజంలో ఉన్న మనుషులతో చెప్పి ఏడిస్తే నిన్నుయాగీచేస్తారు, భగవంతుడి దగ్గరకు వెళ్ళి ఏడిస్తే వాడు యాగీచేయడు, ఆఏడ్చేవాడిని తీస్తేసాడు. ముందు నువ్వు పొందవలసింది ఏమిటో తెలుసుకో, లోపల ఏడ్చేవాడు ఉండగా వాడిని తొలగించుకోవటం మానివేసి ఏదో చేస్తాను, ఏదో చెప్తాను అంటావు ఏమిటి? ముందు గమ్యం ఏమిటో నిర్ణయించుకో, తరువాత ఆ గమ్యంవైపుగా నీజీవితాన్ని, నీసాధనను గురిపెట్టు, అటువైపుగా నీవు ప్రయాణంచెయ్యి. మనం అవసరంలేని మాటలు మాట్లాడుతూఉంటే, ఉపయోగంలేని పనులు చేస్తూ ఉంటే మన అహంకారం బలిసిపోతుంది, స్థూలబుద్ధి పెరిగిపోతుంది. ఇది జ్ఞాపకం పెట్టుకోండి. మనందరం ఇక్కడ కూర్చొన్నాము, మనకు తలంపులు వస్తున్నాయి, అసలు తలంపులు ఎందుకు రావాలి. దానికి ఒకటే కారణం, మనకు ఏ తలంపు వచ్చినా మంచితలంపు వచ్చినా చెడుతలంపు వచ్చినా దానికి దేహమే కారణం, దేహము నేను అనే తలంపులోనుండే అన్నీ వస్తున్నాయి, పుండు అంతా ఇక్కడే ఉంది. అందుచేత నేను అనే తలంపు ఉంటే అంతా ఉంది, అది లేకపోతే ఏదీలేదు అన్నారు భగవాన్.

మీరు నిజంగా పుట్టారా అని ఆచార్యులవారు అడుగుతున్నారు. ఆచార్యులవారు ఏమి చెప్పారు అంటే ఎవడిది నిజమైన పుట్టుక అంటే మళ్ళీ తిరిగి పుట్టుకరాకుండా ఎవడైతే చేసుకొంటున్నాడో వాడే నిజంగా పుట్టినట్లు అని చెప్పారు. రోజూ చచ్చేవాడికి, పుట్టేవాడికి అంటే మరణించటం తిరిగి జన్మించటం జరుగుతూ ఉంటే ఈ లెక్కలు ఎందుకు. తిరిగి పుట్టుకరాకుండా మీరు చేసుకోగలిగితేనే ఈ పుట్టుక యొక్క సార్థకత. ఒక శరీరం వచ్చింది, ఈ శరీరాన్ని, మనస్సును జాగ్రత్తగా ఉపయోగించుకొని, ఇక్కడ ట్రైనింగ్ పొంది, మరల కొత్తశరీరం రాకుండా చేసుకోగలగాలి. కొత్తశరీరం వచ్చినా ఇలాగే ఉంటుంది, అది మరల చనిపోతుంది. తిరిగి నువ్వు పుట్టకుండా చూసుకోవాలి తదనుగుణంగా నీ శరీరాన్ని, మనస్సును, కాలాన్ని ఉపయోగించుకోవాలి. దేహమే ఆత్మ, దేహమే సర్వస్వం, దేహమే నేను అనే పిడికిలి మనలను గట్టిగా పట్టుకొంది దానిలో నుండి విడుదలపొందాలి అని నేను చెపుతున్నాను. భగవాన్ ఏమంటున్నారు అంటే నువ్వు ఎప్పుడైనా ఆ పిడికిలిలో ఉంటేకదా అంటున్నారు. మనం బంధంలో లేము, మోక్షంలోనే ఉన్నాము కాని బంధంలో ఉన్నాము అని అనుకొంటున్నాము ఇలా అనుకోవటం మనకు అలవాటు అయిపోయింది. ఆ అలవాటును పోగొట్టుకొంటే నువ్వు మోక్షంలోనే ఉన్నావు అన్న సంగతి నీకు ఎరుకలోనికి వస్తుంది. ఉన్నది ముక్తిలోనే ఉన్నావు, అనుకోవటం బంధంలో ఉన్నాను అని అనుకొంటున్నావు. నీవు బంధంలో ఉన్నాను అని అనుకొంటున్నావు కాబట్టి నీకులోకం నిజంగా ఉంది, నీచావు నిజంగా ఉంది, నీకష్టం నిజంగా ఉంది, నీసంపద నిజంగా ఉంది. నేను బంధంలో ఉన్నాను అని అనుకోవటంవలన నిజం కానివి అన్నీ నిజంవలె నీకు కనిపిస్తున్నాయి. ఈ అనుకోవటం మానివేస్తే ఏమీలేదు. ఈ దేహం శవం అయ్యేలోపు నూటికి నూరుపాళ్ళు ఎవడైతే దుఃఖరహితస్థితిని పొందాడో వాడికి నిర్వాణసుఖం అందుతుంది, ఒక్క పాయింటు దుఃఖం మిగిలి ఉన్నా వాడికి పునర్జన్మ వచ్చితీరుతుంది, ఎవడూ దానిని ఆపుచేయలేదు.

సద్గురు శ్రీ నాన్నగారి అనుగ్రహభాషణములు

01 నుండి 08-06-2004 వరకు	హైదరాబాద్ క్యాంపు	
20-06-2004 ఆదివారం	జిన్నూరు శ్రీ రమణక్షేత్రం	

ది. 30-5-04 ఆదివారం పాలకొల్లులో అంబికా జ్యూయలర్స్‌ను ప్రారంభిస్తున్న సద్గురు శ్రీ నాన్నగారు, 'సమాజసేవాభూషణ్' శ్రీ నాళం బాపిరాజు గారు పాల్గొన్నారు.

రమణభాస్కర పాఠకులకు మనవి

రమణభాస్కర పత్రికకు అడ్రస్సు సరిగ్గా ఇవ్వని కారణంగా చాలా పుస్తకాలు తిరిగి వచ్చుచున్నవి. రమణభాస్కర అందకపోయిన, మీ అడ్రస్సు మారిన, వెంటనే మీ పేరు ముందు ఉన్న నెంబరును వ్రాస్తూ డోర్ నెంబరు, వీధిపేరు, ఏరియా, పిన్‌కోడ్ తో సహా సరియైన పూర్తి చిరునామా వ్రాయండి. వెంటనే పంపబడతాయి

ది. 31-5-04 సోమవారం తాడేపల్లి గూడెంలో శ్రీరమణమహర్షి పబ్లిక్‌స్కూలు ప్రారంభిస్తున్న సద్గురు శ్రీ నాన్నగారు